یادداشت

از دیوان دادگستری تا دارالعدل حکمت‌آیین

علیرضا جاجرمی
مشاور وزیر دادگستری

عدالت و صیانت از حقوق مردم از ارکان اساسی حکمرانی شایسته و پیش‌نیاز اعتماد ملی است. فهم عمیق عدالت، نیازمند آن است که از سطح تعریف‌های انتزاعی عبور کرده و آن را در بافت‌های واقعی زندگی، حکمرانی و تاریخ تماشا کنیم. ترقی و پیشرفت جامعه در گرو استقرار میزان عدل است در پهنه‌ای به وسعت آفاق حیات آدمی؛ از ساحت حقوق و معیشت تا ملکوت فرهنگ و اخلاق بایسته. این عدل جامع‌الاطراف، جز با سه رکن فرازمند ولی مدبر، تدبیر زمینی و سیاستی برخاسته از حکمت، شکوفا نخواهد شد. از پاسداشت حریم فطرت و کرامت انسان‌ها تا بنیان‌نهادن دیوان دادخواه و نهادهای زمامدار، همگی گواه ضرورتی است والا؛ ساختاری درهم‌تنیده، به‌مثابه کالبدی زنده برای روح عدالت، تا پاسبان حقوق نخستین مردمان باشد.

پرسش بنیادین، جایگاه عدالت در ساختار حکمرانی امروز

با وجود تأکید گفتمانی بر عدالت در نظام جمهوری اسلامی، به نظر نشانی از یک نهاد تخصصی، مسئول و پاسخ‌گو برای راهبری عدالت به چشم نمی‌خورد. ساختار موجود، عدالت را به‌عنوان هدفی ارزشی در سطح نظری حفظ کرده و از تبدیل آن به راهبرد و برنامه‌ای قابل پیگیری و اجرائی بازمانده است. درحالی‌که عدالت فقط عدالت قضائی نیست و درباره احکام قضائی نیست، بلکه در اقتصاد، آموزش، سلامت و رسانه نیز جاری یا غایب است. نظام قضائی با تمرکز بر دادرسی و اجرای قانون و وزارت دادگستری فعلی با مأموریت‌های برگرفته از اصل ۱۶۰ قانون اساسی و با ساختار فعلی، عملا امکان ورود مؤثر به حوزه‌های عدالت‌محور، نظارت راهبردی و مطالبه‌گری حقوقی را ندارند. همین خلأ نهادی موجب شده عدالت در ساختار رسمی حکمرانی همچنان بی‌متولی باقی بماند.

ضرورت تحول؛ از دادگستری به عدالت‌گستری

در فرصت و بستر بازنگری‌های ساختاری و توسعه‌ای کشور، فرصتی تاریخی فراهم آمده است تا با تغییر پارادایم وزارت دادگستری، سنگ‌بنای نهادی تازه با مأموریت مشخص در عرصه عدالت‌محور گذاشته شود. این تحول، فراتر از تغییر عنوان، شامل بازآفرینی مأموریت، تدوین سند راهبردی و طراحی ساختاری متناسب برای عدالت اجتماعی و حقوقی به وجود آمده است. وزارت دادگستری با دگرگونی‌های عدالت‌گستری، می‌تواند نقطه عطفی در پیوند گفتمان عدالت و حقوق با ساختار اجرائی باشد؛ گامی عملی در جهت تبدیل آرمان‌های بلند به مأموریت‌های ملموس در خدمت جامعه.

نهادسازی برای حکمرانی عدالت‌محور

تحول پیشنهادی، بازتعریف وزارت دادگستری به نهادی با هویت میان‌قوه‌ای، چندبخشی و ملی است. مأموریت این وزارتخانه جدید، نهادینه‌سازی عدالت و نظم حقوقی در تمامی حوزه‌های سیاست‌گذاری، برنامه‌ریزی و نظارت است. این چشم‌انداز، پاسخی به مطالبه مردمی برای عدالت ملموس، هماهنگ و قابل ارزیابی خواهد بود.

۲ ساحت دگرگونی و تحولی (ساختار و گفتمانی)

۱. ساحت ساختار:

برپایی دیوان عالی عدل، فراسوی مرزهای قوای سه‌گانه،

با هویتی مستقل، زره‌پوش صلاحیت‌های حقوقی و گسترنده داد، تا درهم‌آمیزی سه بُعد عدالت (حقوقی، اجتماعی، اقتصادی) در کوره تعامل ارکان حکومت و نهادهای مردمی و در قامت حکمرانی خردمندانه بجوشد.

۲. ساحت سخن و گفتمانی:

زادنِ دوباره عدالت، چونان «حق فطریِ آدمی و امانت حقوق انسانی و شهروندی» که جز با همدلی سه‌گانه فرزانگان، توده مردمی و خردگاه‌های دانش در قامت اصل ۱۶۰ قانون اساسی و چارچوب‌بندی سیاست‌های حقوقی به بار ننشیند

فراخوان نهادسازی برای «حق فطری» در حکمرانی نوین

در جهانی پر از شکاف و نابرابری، استوارسازی و نهادسازی برای عدالت، نهادینه‌سازی عدالت نظام‌مند و تبلور نظم حقوقی نه یک خواسته سیاسی بلکه ضرورتی اجتماعی و تمدنی است. وزارت دادگستری با ایجاد ساختار عدالت‌گستری می‌تواند ضمن رفع این خلأ حق‌محور، قطب‌نمای فضیلت‌های اخلاق جمعی، نگهبان کرامت انسانی و ضامن اعتماد عمومی باشد. تحقق این چشم‌انداز، نیازمند تعهد، طراحی دقیق و اراده‌ای ساختاری است تا عدالت از آرمانی انتزاعی به واقعیتی عینی در نظام اجتماعی و زیست اجتماعی مردم بدل شود.

گزارش

برنامه‌ای برای گفت‌وگو با آمریکا نداریم

ادامه از صفحه ۲

این دیپلمات ارشد جمهوری اسلامی ایران ادامه داد: ما انتظار داریم که مقامات آلمان در ارتباط با این مواضع توضیح دهند، آن را تصحیح کنند و اجازه ندهند که این مواضع به عنوان یک نقطه سیاه در روابط دوکشور باشد. وی همچنین با اشاره به بدعهدی اروپایی‌ها به‌خصوص تروئیکای اروپایی در ارتباط با موضوع برجام و اجرای تعهداتشان در این قرارداد و تهدیدهای آن در استفاده از مکانیزم ماشه علیه ایران گفت: امیدواریم که کشورهای اروپایی در این رویکرد خود تجدیدنظر کنند و فرصت نقش‌آفرینی سازنده را از مجموعه اتحادیه اروپا در ارتباط با این موضوع نگیرند.

نباید چندان به تهدید سوءاستفاده از فرایند مکانیزم ماشه، وقعی گذاشت

سخنگوی وزارت خارجه همچنین در پاسخ به سؤالی مبنی بر اینکه تحلیلگران معتقدند که پافشاری کشورهای اروپایی برای استفاده از مکانیزم ماشه علیه ایران، توجیهی برای حملات به ایران است، گفت: ما هیچ مبنای اخلاقی، حقوقی و سیاسی برای متوسل‌شدن به سازوکار ماشه قائل نیستیم. کشورهای دیگر هم با ما هم‌نظر هستند و روسیه و چین هم موضع مشابهی با ما دارند. وی ادامه داد: طرف‌های مقابل در این سال‌ها از همه ابزارهای تهدید، ارعاب و فشار علیه ملت ایران استفاده کردند و تلاش آنها برای بازگرداندن قطع‌نامه‌هایی است که طی سال‌های ۲۰۰۶ تا ۲۰۱۰ علیه ایران وضع شده است. بقائی خطاب به خبرنگار پرسش‌کننده گفت: اگر بحث جنگ است، دیدیم که رژیم صهیونیستی و آمریکا هر دو مرتکب تجاوز نظامی علیه ایران شدند، بنابراین فکر می‌کنم که نباید چندان به تهدیدی که طرف‌های مقابل برای بازگرداندن تحریم‌ها با سوءاستفاده از یک فرایند (مکانیزم ماشه) انجام می‌دهند، وقعی گذاشت.

اصحاب کمیت یا صاحبان راهبرد؟

پاسخ به پاجوش‌های جلیلی با زبان عدد و منطق

داوود حشمتی: در هفته‌های اخیر با طرح فعال‌شدن مکانیسم ماشه، بحث‌های داغ در داخل ایران، حول محور دستاوردهای هسته‌ای، تحریم‌ها و نقش توافق برجام در پیشبرد یا عقب‌گرد این برنامه شکل گرفته است. سخنان اخیر چهره‌های نزدیک به سعید جلیلی در واقع حرف‌ها و استدلال‌های جلیلی است که از زبان این پاجوش مجلس بیان می‌شود. پرسش‌های اساسی این است که آیا فعال‌شدن مکانیسم ماشه، بازگشت به دوران جلیلی در سال ۹۱ است و اینکه آیا دستاوردهای کنونی برنامه هسته‌ای ایران با گذشته قابل مقایسه است؟ کیفیت این دستاوردها چگونه ارزیابی می‌شود؟ آیا در ۱۲ سال گذشته ایران در حوزه هسته‌ای با برجام پیشرفت داشته یا پسرفت؟

این گزارش با نگاهی تحلیلی و تفسیری به بررسی این پرسش‌ها می‌پردازد، با تمرکز بر مواضع نزدیکان جلیلی از جمله سایت رجانیوز و پاجوش‌ها به مقایسه وضعیت غنی‌سازی اورانیوم در دوره‌های مختلف و تحلیل فنی تفاوت‌ها می‌پردازد و نشان می‌دهد چطور اصحاب جلیلی برای فرار از پاسخ‌گویی عملکرد خود که کشور را در سال ۹۱ با مذاکراتشان وارد چاه تحریم‌های بین‌المللی کردند، پشت «کمیت»ها و بیان «تعداد» مخفی می‌شود.

مواضع سیاسی و جدال بر سر دستاوردها

با داغ‌شدن بحث مکانیسم ماشه، سروصدای جریان جلیلی به هوا برخاست و از زمین و زمان طلبکار شدند. در پاسخ به آنها، بسیاری به آنها یادآوری کردند که فعال‌شدن مکانیسم ماشه در واقع معنایش این است که ایران به سال ۹۱ و دورانی بازمی‌گردد که مذاکرات بی‌حاصل جلیلی دستاوری جز بردن ایران ذیل فصل هفتم منشور سازمان ملل و تحریم‌های بین‌المللی نداشت. بنابراین از آنها این سؤال مطرح می‌شد که اگر برجام را برای کشور مضر و خطرناک می‌دانید و تحریم‌های سازمان ملل را مهم نمی‌دانید، چرا ناراحت هستید که به آن دوران برگردید؟

امیرحسین ثابتی، نماینده پاجوش‌ها در مجلس، در واکنش به همین موضوع در یک نشست گفته بود: «اگر مکانیسم ماشه فعال شود، آیا اورانیوم‌های غنی‌شده ما برمی‌گردند؟ آیا ۱۰ تن اورانیوم غنی‌شده بازمی‌گردد؟ آیا سیمان ریخته‌شده در رآکتور اراک بازمی‌گردد؟ آیا دانشمندان شهید ما زنده می‌شوند؟». به نظر می‌رسد این پرسش‌ها، با لحنی احساسی و برای جلب توجه عمومی مطرح شده‌اند.

اساسا این سؤالات را باید به دو محور متفاوت تقسیم کرد: ۱- امنیت دانشمندان هسته‌ای، ۲- وضعیت ذخایر اورانیوم غنی‌شده.

پاسخ به ادعای امنیت دانشمندان و ارتباط با برجام

درباره ترور دانشمندان هسته‌ای ایران باید گفت این موضوع اتفاقا از زمانی که جلیلی پرونده هسته‌ای ایران را تحویل گرفت شروع شده بود. ترورهایی مانند شهادت مسعود علی‌محمدی (۱۳۸۸) مجید شهریاری (۱۳۸۸) داریوش رضایی‌نژاد (۱۳۸۹) و مصطفی احمدی‌روشن (۱۳۹۰) همگی در دوره‌ای رخ داد که برجامی در کار نبود. ثابتی تلویحا این ترورها را به ضعف‌های دیپلماتیک در دوره مذاکرات مرتبط می‌داند، اما شواهد تاریخی نشان می‌دهد که این ترورها پیش از برجام آغاز و اتفاقا تا سال ۹۷ که برجام فعال بود متوقف شده بود. نگاهی به ترور سردار فخری‌زاده در سال ۹۸ هم نشان می‌دهد که اسرائیل عامدانه برای اینکه مانعی بر سر راه احیای برجام ایجاد کند، دست به آن زد.

اصحاب کمیت در برابر منطق کیفیت

اما بیایید نگاه کنیم به ادعاهای آنها که به دنبال ۱۰ تن اورانیوم غنی‌شده هستند و با قیاس آن با وضعیت امروز نشان دهیم چرا آنها برای فرار از پاسخ‌گویی دست به دامن استدلال‌هایی می‌شوند که سست‌بنیان است.

در عالم واقع، آنچه امروز در اختیار ایران است، نه‌تنها به لحاظ وزنی کمتر از دوران پیش از برجام نیست، بلکه از حیث سطح غنی‌سازی و ظرفیت استراتژیک تفاوتی بنیادین دارد.

براساس آخرین گزارش آژانس انرژی اتمی در تاریخ ۱۷ مِی ۲۰۲۵ (۲۷ اردیبهشت ۱۴۰۴) کل ذخایر اورانیوم غنی‌شده ایران (شامل تمام سطوح غنی‌سازی) تا ۹۲۴۷.۶ کیلوگرم تخمین زده شده است. با توجه به اینکه بخش عمده این ذخایر معمولا شامل اورانیوم با غنای پایین (زیر پنج درصد) است، می‌توان برآورد کرد که بخش قابل توجهی از این مقدار (پس از کسر ذخایر ۲۰ درصد و ۶۰ درصد) در این دسته قرار می‌گیرد. گزارش آژانس دقیقا میزان ذخایر اورانیوم غنی‌شده تا ۲۰ درصد را در این تاریخ مشخص نکرده است، اما در گزارش‌های قبلی (نوامبر ۲۰۲۴) این مقدار ۸۳۹.۲ کیلوگرم ذکر شده بود.

اما مهم‌تر از همه میزان اورانیوم غنی‌شده ۶۰ درصد است که گزارش آژانس می‌گوید تاریخ ۱۷ مِی ۲۰۲۵، ۴۰۸.۶ کیلوگرم اورانیوم با غنای ۶۰ درصد انباشت کرده است.

ایران امروز به صورت رسمی اورانیوم با خلوص ۶۰ درصد تولید و ذخیره می‌کند؛ موضوعی که در سال ۱۳۹۲، حتی به عنوان یک هدف هم مطرح نبود.

کدام مهم‌تر است، ۴۰۰ کیلو یا ۹ تن؟

دقت در اظهارنظرهای بعد از حمله آمریکا به ایران هم نشان می‌دهد کدام‌یک اهمیت دارد. امروز در تمام محافل داخلی و خارجی بحث بر سر تکلیف ۴۰۰ کیلوگرم اورانیوم غنی‌شده ۶۰ درصد ایران است. در واقع برای همه سرنوشت این ۴۰۰ کیلو اورانیوم اهمیت بسیار بیشتری از ۹ تن دیگر اورانیوم دارد که در دوران جلیلی حتی یک گرم آن هم وجود خارجی نداشت.

منطق کمیت‌گرایی در تحریم‌ها

این منطق «کمیت‌گرایی» فقط به حوزه غنی‌سازی محدود نمی‌ماند. در بحث تحریم‌ها نیز همین الگو تکرار شده است. بارها گفته‌اند که دولت روحانی کشور را با ۷۰۰ تحریم گرفت و با هزارو ۵۰۰ تحریم تحویل داد. اما اگر خوب نگاه کنیم، خواهیم دید که تعداد تحریم‌ها نه‌تنها گمراه‌کننده، بلکه فاقد ارزش تحلیلی جدی است. مثلا آیا تحریم‌شدن سردار نقدی یا رئیس فلان زندان آن و دیگر کارمند اداره سازمان، اثری بر سفره مردم دارد؟ یا تحریم‌هایی که مستقیما بانک مرکزی، صنعت نفت، کشتیرانی، بیمه و تبادل بانکی ایران را هدف گرفته‌اند؟

اینجا نیز با پدیده «توازن جعلی در تحلیل» روبه‌رو هستیم: تحریم سردار نقدی به اندازه تحریم بیمه نفتی وزن می‌گیرد و از آن نتیجه‌گیری می‌شود. چنین تحلیل‌هایی دردی از مردم دوا نمی‌کند، بلکه فقط ابزار حمله سیاسی است.

همین منطق را در موضوع سانتریفیوژها نیز می‌توان دید. حذف چند هزار سانتریفیوژ نسل اول (IR-1) در مذاکرات برجام، بارها به عنوان خیانت توصیف شده است. اما آیا گفته‌اند که به‌جای آنها، سانتریفیوژهای نسل پنجم و ششم (IR-5 و IR-6) نصب شده‌اند که هرکدام تا ۱۰ برابر قدرت غنی‌سازی بیشتری دارند؟ آیا واقعا قرار است حذف ۱۰ هزار سانتریفیوژ ضعیف را فاجعه بدانیم و نصب هزار سانتریفیوژ پیشرفته‌تر را نادیده بگیریم؟ همه اینها نشان می‌دهد که تحلیل جریان مخالف برجام نه بر پایه شاخص‌های فنی، بلکه براساس ساده‌سازی و عددمحوری بنا شده است. آنها به عمد بر کمیت پافشاری می‌کنند تا کیفیت را از چشم مردم پنهان کنند. در مقابل، آنچه امروز پیش‌روی ماست، ایرانِ دارای ظرفیت غنی‌سازی ۶۰درصدی است، با توان تولید اورانیوم با خلوص بالا، با زیرساخت‌هایی که حتی پس از بازگشت تحریم‌ها، قابل بازسازی و بازگشت بوده است. و این دستاوردها، برخلاف ادعاهای پرطمطراق، بخش مهمی از آن در بستر برجام و بدون اینکه ایران برجام را نقض کرده باشد، به دست آمد.

واقعیت آن است که منازعه اصلی امروز بر سر این است که جریان جلیلی که سعی می‌کرد با دوگانه‌سازی با برجام برای خود هویت‌سازی کند، با این پرسش اساسی روبه‌روست که اگر مکانیسم ماشه فعال شود، نهایتا ما بازمی‌گردیم به سال ۹۲ با اورانیوم‌های غنی‌شده بیشتر، در آن صورت راه‌حل شما برای اداره کشور و عبور از تحریم‌های سازمان ملل شامل کشتیرانی و فروش نفت چیست؟

از آنجا که آنها پاسخی به همین پرسش ندارند، تلاش می‌کنند با متصل‌شدن به اعداد بزرگ، از پاسخ به این پرسش‌ها فرار کنند. یادداشت حاضر تلاشی است برای بازگرداندن بحث به زمین تحلیل واقعی. اگر قرار است بر سر عملکرد برجام و مکانیسم ماشه قضاوت کنیم باید به این پرسش‌ها پاسخ دهند:

۱- برجام باعث ترور دانشمندان هسته‌ای شد یا نبود برجام؟

۲- درصد اورانیوم غنی‌شده مهم است یا نه؟

۳- با اورانیوم غنی‌شده ۶۰ درصد و حتی ۹۰ درصد در حالی که نمی‌خواهیم بمب بسازیم، چه کاری می‌خواستید انجام دهید و امروز نمی‌توانید؟

۴- چرا با عدم درک شرایط سال ۹۱ باعث شد سهم ایران از بازار بین‌المللی نفت حذف شود و غرب بتواند به‌راحتی ایران را از بازار اخراج کند بدون آنکه قیمت نفت افزایش پیدا کند؟

۵- خسارت عقب‌ماندگی ایران از توسعه در تمام این سال‌ها که به واسطه اخراج راحت و آسان ایران از بازار جهانی نفت بود، سالانه و طی این ۱۲ سال چقدر است و چه زمانی قرار است درمورد آن پاسخ دهید؟

رقص اژدهای زرد

ادامه از صفحه ۲

باید از این رابطه متعارف حسنه خارج شویم و به سمت تعریف یک رابطه عالی ذیل روابط آهنین پیش برویم. من بارها این جمله را گفته‌ام که چین مانند یک اقیانوس است و بستگی به توان، تمایل و جدیت طرف مقابل دارد که از این اقیانوس نهنگ شکار کند یا دست خالی بازگردد.

این را هم بپرسم که موضوع تهاتر می‌تواند در بستر تحریم‌ها راهکار مناسبی برای توافق‌نامه تسلیحاتی بین تهران و پکن باشد؟

این مسئله در اولویت‌های بعدی قرار دارد. در درجه اول، باید یک پلتفرم جدید برای تعریف روابط ویژه نظامی و تسلیحاتی با چینی‌ها تعریف کنیم، مشابه با موافقت‌نامه همکاری‌های جامع ۲۵ساله ایران و چین. چون این موافقت‌نامه ۲۵ساله بیشتر در حوزه سیاسی، اقتصادی و تجاری است، بابراین باید توافق‌نامه مشابهی هم با چینی‌ها در حوزه نظامی، دفاعی و تسلیحاتی تعریف کنیم که در آن اولویت‌ها و ضرورت‌های دوجانبه برای همدیگر تعریف شود. مثلا ایران از تمامیت ارضی چین حمایت می‌کند و موضوع تجاوز را نمی‌پذیرد. در مقابل، چینی‌ها هم باید حمایت خود را از تمامیت ارضی ایران داشته باشند و در عین حال، در مقابل هرگونه تجاوز، حاضر به همکاری و حمایت تسلیحاتی خواهند بود. اما این مسئله مستلزم یک کار پیچیده، سخت، مستمر و مداوم دیپلماتیک است که به زمان زیادی نیاز دارد. ضمن اینکه گفته من این نیست که صرفا همه تخم‌مرغ‌های خود را در سبد چین بریزیم؛ باید همین تلاش‌های دیپلماتیک با همه کشورهای منطقه‌ای و حتی اروپایی‌ها و آمریکا انجام شود و این واقعا کار بسیار سختی است.

از همین تریبون روزنامه «شرق»، به آقای دکتر عراقچی و دیگر همکارانم در وزارت امور خارجه خسته نباشید می‌گویم که واقعا کار سخت و پیچیده‌ای را در این مدت انجام داده‌اند و کارهای سخت‌تری هم پیش‌رو دارند. اما نباید از ظرفیت و توان چین به‌عنوان عضو دائم شورای امنیت و دارای حق وتو غافل شد. در این شرایط حساس، چینی‌ها هم می‌توانند کمک کنند که مانع از فعال‌سازی مکانیسم ماشه شوند و هم می‌توانند میانجی توافقات و مذاکرات بین ایران و آمریکا شوند. ضمن اینکه اگر بخواهیم یک کار مستمر و جدی دیپلماتیک انجام دهیم، در حوزه دیپلماسی نظامی و توافقات تسلیحاتی هم می‌توانیم نیازهای خودمان را از چین تأمین کنیم.

برای سؤال آخر، واقعا ملاحظه چین درخصوص کشورهای حاشیه خلیج فارس برای تنظیم روابط نظامی، امنیتی و دفاعی و پیشبرد توافقات تسلیحاتی با تهران را چگونه ارزیابی می‌کنید؟ آیا پکن حساسیت کشورهای عربی حاشیه خلیج فارس را برای تنظیم این قراردادها مدنظر قرار می‌دهد؟

واقعیت امر آن است که چین راهبرد موازنه را در منطقه غرب آسیا پیاده می‌کند. برای مثال، اکنون چینی‌ها توانسته‌اند بین کشورهای شورای همکاری خلیج فارس و همچنین پیمان آسه‌آن، یک توافق‌نامه عدم تجاوز را به امضای طرفین برسانند. من هفته پیش در گفت‌وگو با اندیشکده‌های چینی به این موضوعات اشاره کردم و اتفاقا برخی از همین اندیشمندان چینی، این طرح مشابه را برای تنظیم روابط چین بین ایران و کشورهای عربی حاشیه خلیج فارس مطرح کردند که یک پیمان عدم تجاوز مشترک بین چین، جمهوری اسلامی ایران و کشورهای شورای همکاری خلیج فارس به امضا برسد. این توافق می‌تواند پایه و بنیان یک سیستم امنیت جمعی را در منطقه خاورمیانه ایجاد کند. این‌دست موضوعات، واقعا نکات مغفول‌مانده‌ای است که در اندیشکده‌ها و توسط اندیشمندان مطرح می‌شود و جا دارد که دستگاه دیپلماسی به ضرورت و فوریت برای آن طرح‌های عملیاتی تعریف و بعد پیاده کند.

نوبت اول

شرکت سهامی آب منطقه‌ای البرز
Regional Water Company of Alborz
www.albrw.ir

فراخوان جهت برگزاری تجدید مناقصه عمومی یک مرحله ای با ارزیابی کیفی «احداث ابنیه ، تاسیسات و حوضچه های چاه بحرانی منطقه وایبک »

شرکت آب منطقه ای البرز در نظر دارد فراخوان جهت برگزاری تجدیدمناقصه عمومی یک مرحله ای با ارزیابی کیفی» احداث ابنیه ، تاسیسات و حوضچه های چاه بحرانی منطقه وایبک « را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید.کلیه مراحل برگزاری فراخوان شامل دریافت و تحویل اسناد مناقصه از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد.لازم است مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی،مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند.تاریخ انتشار فراخوان در سامانه ستاد همزمان با درج آگهی مناقصه در روزنامه می باشد. اطلاعات و اسناد مناقصه و برنامه زمانبندی فرایند ارجاع کار از طریق سامانه قابل دریافت می باشد.

اطلاعات تماس دستگاه مناقصه گذار: کرج- مهرشهر-بلوار امام خمینی(ره)-روبروی مصلی-خیابان بوستان- شرکت سهامی آب منطقه ای البرز- کد پستی ۳۱۸۶۷۱۷۵۹۸-تلفن ۳۲۰-۳۱۰- ۰۲۶۳۳۳۳۲۳۰۰

اطلاعات تماس سامانه جهت انجام مراحل عضویت در سامانه:مرکز تماس ۲۷۳۱۳۱۳۱، ۰۲۱ دفتر ثبت نام:۸۸۹۶۹۷۳۷ و ۸۵۱۹۳۷۶۸ -۰۲۱

شناسه آگهی : ۱۹۶۸۷۵۷

نوبت اول : ۱۴۰۴/۰۴/۳۱ نوبت دوم : ۱۴۰۴/۰۵/۰۱

P.M.O
وزارت راه و شهرسازی
سازمان بنادر و دریانوردی
اداره کل بنادرودریانوردی استان هرمزگان

((آگهی مناقصه عمومی یک مرحله ای))
شماره :۸/عمران /۱۴۰۴

موضوع مناقصه : تعمیرات اساسی مامورسرا و صدور مجوز بندر شهید رجایی

مهلت و نحوه دریافت اسناد :

متقاضیان شرکت در مناقصه می توانند از تاریخ ۱۴۰۴/۴/۳۱ تا پایان وقت اداری مورخ ۱۴۰۴/۵/۱۱ ساعت ۱۴:۰۰ با مراجعه به سایت www.setadiran.ir نسبت به دریافت(خرید)رایگان اسناد اقدام نمایند.

* ضمناً دریافت آگهی از سایتهای www.shahidrajaeeport.pmo.ir – iets.mporg.ir نیزامکان پذیر و رایگان می باشد.

- مهلت و محل تسلیم پاکات و بارگذاری اسناد: متقاضیان باید پیشنهادات خود را تا ساعت ۱۴:۰۰مورخ ۱۴۰۴/۵/۲۶ در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد ایران) به آدرس www.setadiran.ir بارگذاری نمایند .

تبصره۱: متقاضیان مکلفند علاوه بر بارگذاری اسناد خود در سایت مذکور نسبت به تحویل فیزیکی صرفاً پاکت الف محتوی ضمانتنامه شرکت در مناقصه حداکثر تا مورخ ۱۴۰۴/۵/۲۷ ساعت ۱۲:۰۰ به دبیرخانه مرکزی اداره کل بنادر و دریانوردی استان هرمزگان - مجتمع بندری شهیدرجایی - ساختمان مرکزی - طبقه همکف اقدام نمایند .

تبصره۲ :کلیه مراحل برگزاری از دریافت اسناد مناقصه تا ارائه پیشنهاد مناقصه گران و گشایش پاکت الکترونیکی از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد ایران) آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد و لازم است مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی ، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند بدیهی است در صورت عدم انجام فرایند در سامانه مذکور پیشنهاد ارائه شده به صورت فیزیکی مورد قبول واقع نمی گردد.

تضمین شرکت در مناقصه : مناقصه گران می بایست ضمانتنامه بانکی بدون قید و شرط و قابل تمدید به دفعات یا اصل فیش واریز وجه به حساب شماره ۴۱۰۱۰۶۴۵۷۱۲۱۴۸۵۳ بنام تنخواه گردان پرداخت بندر شهید رجایی نزد بانک مرکزی به مبلغ ۴۴,۸۳۰,۸۲۹,۰۶۱ (چهل و چهار میلیارد و هشتصد و سی میلیون و هشتصد و بیست و نه هزار و شصت و یک) ریال ارائه نمایند .

- شماره اقتصادی کارفرما: ۴۱۱۳-۱۹۵۷-۷۹۸۶
- شناسه ملی : ۱۴۰۰۰۱۸۰۶۱۴
- شماره شبا : IR ۹۲۰۱۰۰۰۰۴۱۰۱۰۶۴۵۷۱۲۱۴۸۵۳
- آدرس دستگاه مناقصه گذار : بندرعباس - مجتمع بندری شهید رجایی - اداره کل بنادر و دریانوردی استان هرمزگان - واحد مهندسی و عمران - امور پیمان و رسیدگی - تلفن : ۰۷۶۳۲۱۲۳۶۲۸
- برآورد اولیه مناقصه : ۱,۳۸۶,۵۴۱,۴۵۳,۰۷۸ (یک هزار و سیصد و هشتاد و شش میلیارد و پانصد و چهل و یک میلیون و چهارصد و پنجاه و سه هزار و هفتاد و هشت)ریال
- مدت اجرای کار : ۱۸ ماه
- شرایط اختصاصی :

۱- دارا بودن گواهی رتبه بندی حداقل پایه ۴ رشته ابنیه و ساختمان

۲- اعلام وجود ظرفیت کاری آزاد براساس تعداد کارهای در دست انجام و ظرفیت مجاز براساس سایت http://sajar.mporg.ir و تکمیل فرم خود اظهاری شرکت

۳- کسب حداقل ۶۰ امتیاز ارزیابی کیفی طبق معیارهای ارزیابی کیفی

زمان و محل بازگشایی پیشنهادات:

روز سه شنبه تاریخ ۱۴۰۴/۵/۲۸ ساعت ۹:۰۰ مجتمع بندری شهیدرجایی - سالن مناقصات (سالن کنفرانس مهندسی و عمران)

تبصره : دریافت اسناد ،مراحل ثبت نام و بارگذاری کلیه اسناد و مدارک می بایست از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) انجام پذیرد .

اسناد باید با کیفیت بالا و خوانا (۴۰۰ یا ۳۰۰ dpi) اسکن و بارگذاری گردد . در صورت ناخوانا بودن ، به اسناد مذکور ترتیب اثر داده نخواهد شد .

شناسه آگهی : ۱۹۶۷۶۰۷

اداره ارتباطات و اطلاع رسانی بنادر و دریانوردی استان هرمزگان
بنادر و دریانوردی هرمزگان